

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Acta Vitæ S. Ferdinandi, Regis Castellæ Et Legionis, Ejus Nominis Tertii

Papebrochius, Daniel

Antverpiæ, 1684

IV. Miracula recentiora, ex Summario Processum Romæ impresso: ac
primum in Gabriele Perez, ejusque familia.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42333

sua Regia designavit quadam jura civitatis predictæ, et quam decenissime transigantur omnia, remanente nihilominus juxta ipsum sepulcrum altari, quod diximus, cum Statua Sancti. Cum vero hæc parata fuerint, occasio dabitur novæ solemnitati, post eam qua curata fuit, cum primum anno MDCLXXI sancti Regis festum, tot seculorum usu probatum, præhabita Sedis Apostolica sententia, instauratum fuit, sicut infra pluribus dicendum veniet.

CAPUT IV.

Miracula recentiora ex Summario Processuum Romæ impresso: ac primum in Gabriele Perez ejusque familia.

36
Ad causam
canoniza-
tionis hæc
etate regi
ceptam.

Scriptorem antiquum miraculorum, Capite primo relatorum, audivimus exoptulante de Hispanensium ingratitude, quod novum in Ferdinando Patronum nacti talemque Advocatum, necdum pro eo canonizando supplicationem misissent; Hæc cum vulgari lingua in libro *Flos-Sanctorum* dicto passim ab omnibus legerentur, non potuerunt non acriter pungere devotos ac generosos animos; effectum tamen suo currit diu stimulus iste, et primo negotium hoc etate nostra curari cepit, regnante Philippo IV Hispaniarum Rege, et Urbano VIII Apostolicam Sedem obtinente, sub quo Alexander Mansionius Advocatus, anno MDCXXXVIII Romæ curavit imprimendum supplicem libellum oblatum Eminentissimis ac Reverendissimis DD. Cardinalibus sacre Congregationis Rituum, Proponente Antonio Card. Barberino, instante Serenissimo Rege Catholico, in causa Canonizationis servi Dei, gloriosissimi, invictissimi ac sancti Regis Ferdinandi III, Regis Castellæ & Legionis, eadem plane formâ, qua solent confici Relationes Auditorum sacre Rote, quales sepe in aliis similibus causis allegavimus, cum Summario Processus.

Hæc

Hoc libello plene continetur quidquid eatenus actum fuit : allegatis autem, quæ supra retulimus ex Legenda, miraculis antiquioribus, additur, quod omnipotens Deus de recenti operari dignatus fuit alia quinque miracula, quæ probantur ex Processu Apostolico, facto in civitate Hispalensi: & quod multa alia miracula constant ex Processu ordinario, quæ pro adminiculo dantur in præcitato Summario num. LXXVII. Hæc autem verbotenus accipe, ipsi (qua licebit) Summarii verbis Latinis, aut (ubi ea deerunt) ex Italico Latine redditis (Italice enim placuit Romæ exhibenda legere, quæ Hispance excepta fuerant) ac primum quatuor potiora.

37 Hispali die xxv mensis Februarii MDCXXXI, coram Iudicibus Apostolicis, existentibus in loco & hora audientiæ, D. Juratus Felix Escadero de Spina, nomine suorum principalium, pro informatione præsentavit in testem Gabrielem Perez, incolas dictæ civitatis; qui i, monitus fuit de gravitate perjurii, præcipue in similibus causis canonizationum, velut est ista circa quam examinari debet; ii, interrogatus de nomine, cognomine, patria, etate, parentibus & officio quod habet: & an sit dives vel pauper, & cujus sumptibus vivat: iii, an fuerit confessus & communicatus, & à quo tempore, à quo Sacerdote & in quâ ecclesia: iv, an accusatus fuerit de aliquo crimine, qua de causa & coram quo iudice, & an fuerit condemnatus vel liberatus, vel hætenus causa pendeat: v, an aliquo tempore fuerit nominatus publice seu denunciatus pro excommunicato, & pro qua causa, & an talis adhuc existat: vi, an fuerit instructus ab aliqua persona, quomodo & circa quæ; & quis eum instruxerit; & an fuerit ei datum, promissum seu condonatum aliquid, vel speret sibi dari, vel aliquam commoditatem consequi pro huiusmodi examine: vii, quomodo venit ad testificandum, an fuerit vocatus & requisitus, & quæ causa eum movit venire ad hunc locum.

Iudices Apostolici, an, 16 31 delegati,

post interrogaciones prævias,

Ad hæc

admisso ad
testandum
Gabriele
Perez.

hæc omnia cum ille congrue respondisset, & per Dominum
judices ab eo receptum fuisset juramentum, per Deum
Dominum nostrum, & per signum Crucis, quod fe-
cit digitis suæ: manus dexteræ super libro Missali:
deinde requisitus, quid possit declarare de vita & mi-
raculis servi Dei Regis Ferdinandi; respondit, quod
recordatur, anno MDCXXVII fecisse se quandam decla-
rationem unius miraculi, quam legi petebat. Et sta-
tim mandatum fuit in summariis informationibus,
quæ fuerunt compulsatæ, perquirere dictam decla-
rationem: & perquisita fuit & inventa tenoris se-
quentis.

audiunt le-
gi ejus de-
clarationem;

38 Hispali die XXIII mensis Maji MDCXXVII, cum ego
infrascriptus Notarius dederim extremam Unctio-
nem in mea parochia S. Marinæ, cuidam viro qui
dixit vocari Gabriel Perez Coramarius, die sabbathi
oetava præsentis mensis; eique consilium dederim
ut se commendaret sancto Regi D. Ferdinando, qui
sanitatem pro eo obtineret; & cum scirem ipsum
jam sanum esse, me contuli ad domum suam, ac
ab eo recepi juramentum juxta formam juris, ut de-
clararet quidquid evenerat sub onere, de quo pro-
misit dicere veritatem. Et interrogatus quomodo
sanatus esset à sua infirmitate, dixit, quod die quodam
mensis Aprilis proxime præteriti, ascendens
quemdam lectum ligneum, posuerit pedem super
tabulam unam: qua rupta, cum formidaret sibi crus
lædere, quanta potuit adhibita vi foras ejecit cor-
pus, longe extra lectum, tam gravi casu, ut aliena-
tus à sensibus habuerit pessime affectum brachium,
& corpus totum quasi contritum. Idcirco colloca-
tus in lecto, sequenti die surrexit ab eo, & diebus
aliquot consequenter ambulavit; donec putrefacto,
qui per corpus erat diffusus, sanguine, cœpit veluti
suffocari; ac denique in gravem decidit infirmita-
tem: à qua ut curaretur vocari jussit Sebastianum
de la Torre, Magistrum in parochia S. Romani, eo
quod

quomodo ex
casu periculi-
tans;

quod ipsum nosset hominem, non ætatis minus quam experientiæ magnæ, ac famæ in morbis curandis optimæ. Hic autem cum multa infirmo applicasset remedia, iussit ut quam citissime ei darentur Sacramenta, prout factum est die Sabbathi, die viii mensis præsentis.

39 Recepta autem extrema Unctione, cum monitus esset ut se commendaret sancto Regi D. Ferdinando, ingressus est ad eum Eques quidam, quem audivit appellari Juratum Felicem Escudero. Hic autem dixit ei, quod, si ex toto corde se commendaret sancto Regi, promittebat ei liberum ipsum futurum proximo die Mercurii, addens ut juberet etiam Missam aliquam dici. Tum ipse deponens se commendavit statim Sancto, itemque ipsa nocte, propter graves dolores; ubi autem illuxit, primo mane generum suum misit, ad curandam Missam in capella Regia: atque ex ea hora evidenter cognovit melius se habere. Cum autem ad visitandum venisset D. Sebastianus de la Torre, admiratus est, videns in eo tantam mutationem, & depulsum omne vitæ periculum; quæsitque, ecqua diligentia usus ad id esset. Narravit infirmus quod contigerat, & quomodo se commendarat Sancto Regi, qui sibi à Deo sanitatem impetraret. Et ego, inquit medicus, ita futurum credo. Processit ergo valetudo in melius, usque ad diem xxii mensis, qui Mercurii erat; quando ita confirmatum se sensit Gabriel, ut (si uxor liberique permisissent) egressurus fuerit ad atrium domus suæ: ipsisque id deprecantibus propter debilitatem, surrexit nihilominus de lecto, atque intra cubiculum, ubi infirmus jacuerat sedit, in sella; itaque perrexit quotidie surgere usque hodie, quo præsentem declarationem facit, estque validus ac robustus quantum sua grandis ætas patitur, & morbi quem sustinuit magnitudo. Quod autem dixit, tenuit tenetque pro miraculo, sibi concesso propter

*seque Sancto commenda-
dans,*

*postero die
sanari cœ-
perit.*

devotionem quam monstravit erga sanctum Regem ; idemque senserunt quotquot factum sciverunt. Et hoc dixit esse verum per juramentum præstitum , & esse ætatis plusquam sexaginta sex annorum : & non subscripsit , quia dixit nescire. Fuit sibi lecta ejus depositio , & eam ratificavit Joannes de Pineda , coram me Baccalaureo de Robles Notario Apostolico.

Quod iterum declaravit ;

40. Et cum ei lecta fuisset atque ostensa d. declaratio , dixit quod recognoscebat & recognovit per suum dictum & declarationem eam quæ sibi ostensa fuit ; & illam dixit & declaravit , prout & quemadmodum in illa scriptum est. . . . Et quod ulterius , cum esset gravida quædam ipsius declarantis filia , conjuncta Didaco d'Avila , auri-ductori & argentifabro hujus civitatis , suasit præd. genero suo , ut quod paritura erat uxor sua sancto Regi commendaret : quod fecit , dicens , si masculus ederetur , ponendum ei nomen Ferdinandi. Peperit autem paulo post mulier perquam feliciter ac facile , nominatusque est infans Ferdinandus , sicut voverat pater. Puer vero cum esset unius ac dimidii mensis , cœpit adeo graviter infirmari , ut per novemdecim continuos dies lac nullum suxerit , sed gravissimos dolores pateretur , quantum quidem exterius cognosci poterat : capite enim manibusque ac pedibus & corpore toto eos faciebat motus , qui sunt ejusmodi cruciatuum indices , videbaturque velut à maligno aliquo spiritu infessus. Quod ipse testis infantisque parentes conspicati , magna cum devotione cœperunt invocare sanctum Regem , rogantes ut fanitatem puero impetraret à Deo. Res mira ! Qui totis novemdecim diebus abstinuerat à lacte , subito mammam arripuit ac sanus fuit.

& nepotem in simili articulo adjutos :

41. Atque ob hoc tam certum miraculum omnia familia pientissime afficitur erga sanctum Regem. Et hoc verum est per juramentum præstitum , &
non

non se subscripsit, quia dixit nescire: & Judices Apostolici subscripserunt, in quorum præsentia declaravit. Fuit sibi lecta illius depositio, & illam ratificavit.

Licentiatu Don Franciscus de Monfalve,

Licentiatu Don Didacus de Guzman,

Doctör Don Franciscus de Cassaus,

Matthæus Vasquez de Leca.

Coram me Gundifalvo della Cueva Notario.

Similiter presentatus, interrogatus, & juratus predictus eidem attestatur genere suo.
 Didacus d'Avila, gener Gabrielis, predicta omnia confirmavit, addens, fœceri corpus ipsa infirmitate fuisse inflatum instar utris; & quod medicis chirurgisque de ejus sanitate desperantibus, assentibusque non supervicturum usque mane, sub vesperam ad Ave-Maria, ministratum ei Viaticum fuerit, ac deinde sacrum Oleum; se vero ipsum Dominica mane ivisse ad curandam Missam: *de filio autem suo nihil habuit quod adderet.*

CAPUT V.

Curatus paralyticus, locustæ sublatæ.

P *Redicto miraculo, sane evidentissimo, duo alia ex eodem Summario succedant.* Die . . . . . mensis 42. Hispalensis
 Martii MDCXXX, presentatus Christophorus Sutor, in itinere
 Marquez, Magister calceolarius, incola civitatis Hispalensis, parochiæ S. Salvatoris in via Gallegorum; *interrogatusque & juratus ut supra,* dixit scire, quod à mensibus quatuor præteritis ipse & Franciscus de Enzinas, magister calceolarius ejusdem civitatis, pariter iverint ad civitatem Jaën, empturi corium Cordubense. Tertio autem itineris die substiterunt, noctem acturi in hospitio quod dicitur Dominae Mariæ, inter hanc & civitatem prædictam via recta in Campo. Qua quidem nocte tota
 sani